

هو الأبهى

مدینه

جناب حسین ابن الوکیل جناب علی ابن الوکیل جناب نورالله ابن الوکیل امةالله عزّیه بنت الوکیل امةالله ضلع الوکیل امةالله
ملکه بنت محمد شجاع علیهم و علیهنّ بهاء الله الأبهى ملاحظه نمایند

هو الأبهى

سبحانک یا الهی اشهدک و ملائکة قدسک و ملاً افکک الأعلى و سکّان ملکوتک الأبهى بآئنی ما تمّیت فی روحی و ذاتی و
کینونتی الا العبودیة لعنتک السّامیة و الرّقیة فی باب حضرتک العالیة و لم یحل فی مذاقی الا حلاوة کلمة دلّت علی عبودیّتی و
لم یلنّذ مشامی الا من رائحة طیّبة انبأت عن ذلّی و فقری و فاقتی فی ساحة عزّتک القدیمة ای ربّ احفظنی فی صون حمایتک
عن کلّ شائبة الا ما اتمنی و احرسنی بعین حفظک و کلاعتک عن کلّ نائبة لا ترضاها فآئی لأرجو من عبادک الأمناء الأزکیاء
الأتقیاء و التمس من ارقائك الأصفیاء الأولیاء الثّقباء الثّجباء ان یخاطبوننی بعدالبهاء و یتروکوا کلّ صفة و کلّ نعت و کلّ مدح و
کلّ ثناء الا هذا الثّناء الجلیل و هذا التّعت الّذی ینشرح به صدری و ینتعش به روحی و یفرح به قلبی و ینسرّ به فؤادی و تستبشر
به کینونتی و یتنور به ذاتی ای ربّ احفظنی عن کلّ لقب و صفة و اسم ینطق به لسان احبّائک الا کلمة العبودیة لجمال بهائک
و الآیة الدّالة علی الفقدان و الاضمحلال عند ظهور اثر من آثارک انک الحافظ الحارس الصّائن الحارز الکریم الرّحمن الرّحیم

عبدالیهاء عباس